ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14 Φεβρουαρίου 1920
ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ τοῦ ὁσίου
Ἀν. ἡλ. ὥρ. 7 λ. 02. Δύσ. 6 λ. 14

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Δ΄. Ἀριθ. 1024 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα : Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α΄.

ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ & Η ΡΩΣΣΙΑ

Τὸ Συμβούλιον τῶν Πρωθυπουργῶν ἔλαβεν ἀποφάσεις διὰ τὰ Ρωσσικὰ ζητήματα, ἀποφάσεις σοβαρωτάτας, αἵτινες θὰ ἔχωσι μεγίστην ἐπίδρασιν τόσον ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν τῆς Ρωσσίας ὑποθέσεων, ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν Συμμαχικῶν, εἰς τὰς ἀγορὰς τῶν ὁποίων ἀθρόα θὰ γίνῃ πλέον ἡ εἰσαγωγὴ ρωσσικῶν προϊόντων. Τὸ Συμβούλιον διὰ τῆς τελευταίας του περὶ Ρωσσίας ἀποφάσεως, ἀναγνωρίζει τρόπον τινὰ ἐπισήμως τὸ σοβιετικὸν καθεστὼς μετὰ τοῦ ὁποίου οἱ Σύμμαχοι ἀρχίζουν ἤδη νὰ ἔρχωνται εἰς συνάφειαν.

Ποῖοι ὅμως οἱ λόγοι ὧν ἕνεκα ἡ Διάσκεψις κατέληξεν εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἀποφάσεων περὶ ὧν τὸ ἐν ἄλλῃ στήλῃ δημοσιευόμενον σχετικὸν τηλεγράφημα; Πολλοὶ θὰ εὑρεθῶσιν εἴτε ἐκ κακῆς ἀντιλήψεως τῶν πραγμάτων, εἴτε ἐκ κακῆς πίστεως, εἴτε ἐκ διαβολῶν νὰ εἴπωσιν ὅτι οἱ Σύμμαχοι ὑποκύψαντες πρὸ τῆς βίας ἠναγκάσθησαν ν' ἀναγνωρίσωσι τὸ ἐν Ρωσσίᾳ καθεστώς.

Τὰ πράγματα ἐν τούτοις δὲν ἔχουσιν οὕτω. Οἱ Πρωθυπουργοὶ οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Διάσκεψιν δὲν μετροῦν τὴν κατάστασιν μὲ τὸ ἴδιον μέτρον, δι' οὗ οἱ ἐκτὸς τοῦ χοροῦ μετρῶσι ταύτην. Οἱ ἰθύνοντες σήμερον τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου, διὰ νὰ λάβουν τὰς ἃς ἔλαβον ἀποφάσεις, ἔχουν ἄρα σταθμίσῃ τὰ πράγματα καὶ εἰς τὰς ἐλαχίστας αὐτῶν λεπτομερείας.

Καὶ ἐν πρώτοις θὰ ἔχωσι σχηματίσῃ τὴν πεποίθησιν ὅτι μπολσεβικικὸς κίνδυνος οὐδόλως ἀπειλεῖ τὴν ἀνθρωπότητα. Ἐὰν θὰ ὑπῆρχε σήμερον τοιοῦτος κίνδυνος, οἱ Σύμμαχοι, ὡς κάλλιστα γνωρίζομεν, ἔχουσι καὶ τὰ μέσα καὶ τὴν δύναμιν ὄχι μόνον νὰ περιορίσωσι τοῦτον εἰς τὴν ἑστίαν του, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐκμηδενίσωσι καὶ νὰ ἐξαλείψωσι τοῦτον τελείως. Δὲν ἀπειλεῖ δὲ τὸν κόσμον κίνδυνος Μπολσεβικικῆς ἐπικρατήσεως, ἀκριβῶς διότι ὅλος ὁ κόσμος κατεῖδεν ὅτι τοιαύτη ἐπικράτησις εἶναι χειροτέρα οἱασδήποτε τυραννίας.

Ἀλλὰ τοῦτο δὲν κατεῖδε μόνον ὁ ἄλλος κόσμος. Τὸ ἠννόησε καὶ ὁ ἴδιος Ρωσσικὸς λαὸς καὶ οἱ ἴδιοι ἱδρυταὶ τοῦ μπολσεβικισμοῦ καὶ ἀπό τινος ἔχουσιν ὅλως διόλου μεταβληθῆ, ἐνεργοῦντες ὅλως ἀντιθέτως ἀφ' ὅτι ἐνήργουν πρότερον, ὅτε δηλ. εἶχον ἀνάγκην νὰ ἐπιβάλουν ἓν καθεστὼς τὸ ὁποῖον μόνον διὰ τῆς βίας ἠδύνατο νὰ ἐπιβληθῇ. Σήμερον ὁ περίφημος μπολσεβικισμὸς φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι παρὰ μία βελτίωσις τῆς θέσεως ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν ἐπὶ τόσους αἰῶνας δοῦλοι τοῦ δεσποτισμοῦ.

Βεβαίως οὐδεὶς γνωρίζει θετικῶς τί ἐστὶ μπολσεβικισμὸς καὶ τί ἀκριβῶς ἐπιδιώκουν μὲ τὴν ὕπαρξίν του καὶ διὰ τίνων μέσων θὰ ἐπιβάλουν ταύτην. Ἀγόμεθα μολονοτοῦτο εἰς τ' ἀνωτέρω συμπεράσματα ἐκ τῆς παρατηρουμένης παρὰ τοῖς πεπολιτισμένοις λαοῖς ἀδιαφορίας περὶ τῆς ἐν Ρωσσίᾳ ἐπικρατήσεως ἢ μὴ τοῦ σοβιετικοῦ καθεστῶτος, ἥτις ἀδιαφορία παρατηρεῖται κυρίως εἰς τὰς πυκνοτάτας ἐργατικὰς τάξεις. Αἱ τάξεις αὗται ἐὰν ἐγνώριζον ὅτι μπολσεβικισμὸς σημαίνει παράδεισος, ἀναμφισβητήτως θὰ ἐξηγείροντο καὶ θὰ προσεπάθουν νὰ τὸν ἐγκολπωθῶσι.

Τὴν τοιαύτην ἀντίληψιν τῶν λαῶν των βλέποντα τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, ἀπεφάσισαν νὰ μὴ καταδιώξουν πλέον τοὺς Μπολσεβίκους, νὰ κλείσωσι μετ' αὐτῶν εἰρήνην καὶ νὰ διοχετεύσωσιν εἰς τὰς χώρας των τὴν πλουσίαν Ρωσσικὴν συγκομιδὴν σιτηρῶν καὶ τροφίμων, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι εὐεργετοῦν πρῶτον τοὺς ἰδικούς των λαοὺς οἵτινες θ' ἀνακουφισθῶσιν ὁπωσοῦν καὶ δεύτερον τὸν Ρωσσικὸν λαόν, ὁ ὁποῖος ἀνανήψων ἐκ τῆς νάρκης εἰς ἣν τὸν εἶχε ρίψει ἡ μακρὰ ἀπομόνωσις, θὰ κανονίσῃ ὁ ἴδιος πλέον τὸ καθεστὼς τὸ μέλλον νὰ παγιωθῇ ἐν Ρωσσίᾳ.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ λόγοι, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἡ Διάσκεψις ἀπεφάσισεν ὅσα ἀπεφάσισε. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀποφάσεών της θὰ εἶναι πολὺ εὐχάριστα, ὡς ταχέως θὰ ἴδωμεν, διότι ὁ θεμελιώδης νόμος τῆς προσφορᾶς θὰ συντελέσῃ ὥστε νὰ καταπέσῃ μετ' οὐ πολὺ ἡ τιμὴ τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης καὶ δὴ τῶν τροφίμων, δεδομένου ὅτι πάντοτε ἡ Εὐρώπη εἰσῆγε τὰ σιτηρὰ καὶ τρόφιμά της ἐκ Ρωσσίας, ἐχούσης ἀφθονίαν παραγωγῆς τοιούτων.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ;

«Τοὺς θεσμοθέτας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν ἐν τῷ δήμῳ τοὺς » νόμους; ἀκριβῶς ἐξετάσαντας καὶ σκεψαμένους, εἴ τις ἀναγέγραπται νό» μος ἐναντίος ἑτέρῳ, ἢ ἄκυρος ἐν τοῖς κυρίοις, ἢ εἴ πού εἰσι νόμοι » πλείους ἑνὸς ἀναγεγραμμένοι περὶ ἑκάστης πράξεως...»

Σολώνειος νόμος

Ἡ αἰωνιότης, τὸ ἀμετακίνητον τῶν συνταγματικῶν ὅμων προσομοιάζει εἰς τὸν τετραγωνισμὸν τοῦ κύκλου. Οἱ φιλοπρόοδοι καὶ οἱ φιλοπάτριδες οὐδέποτε ἐπετύχησαν ἐκ τῆς ἀπειλῆς τῆς ἀγχόνης τοῦ νομοθέτου τῶν Λοκρῶν Ζαλεύκου. Ἀλλὰ καὶ τὸ λίαν εὐμετάβλητον αὐτῶν δημιουργεῖ ἄλλους κινδύνους. Τοῦτο καλῶς γνωρίζομεν καὶ ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς ἀσταθείας τῶν ὁριστικῶν τῶν συνταγματικῶν ὁρίων ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφιζομένων νόμων, καὶ μάλιστα ὅταν οὗτοι ὑποβιβάζονται εἰς νομοθετικὰ διατάγματα. Καὶ ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ πολλὴν ἔχει ἀξίαν ἡ Ἀριστοτέλειος σοφία: «Τὸ μέτριον καὶ τὸ μέσον ἄριστον».

Οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι εἶχον, πλὴν τῆς ἐπιχειροτονίας καὶ τῆς ἀποχειροτονίας, διὰ τὰς εὐθύνας τῶν ἀρχόντων, καὶ τὸν Σολώνειον θεσμὸν περὶ τῆς ἐπιχειροτονίας τῶν νόμων, ὡς μέτρον προληπτικὸν κατὰ τῆς πολυνομίας, τῆς ἀντινομίας καὶ τῆς κακονομίας. Τὴν ἀρχὴν ἑκάστου ἔτους οἱ θεσμοθέται παρέπεμπον εἰς τοὺς νομοθέτας τὰς προτάσεις αὐτῶν περὶ ἀκυρώσεως ἀχρήστων νόμων καὶ περὶ ψηφίσεως ἄλλων, οὓς ὑπηγόρευον νεώτεραι ἀνάγκαι.

Προκειμένου περὶ τῶν συνταγματικῶν νόμων, κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, ἡ γαλλικὴ διακήρυξις τῶν δικαίων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολίτου (ἄρθρον 28) ἐκήρυξεν ἐν ἔτει 1793 ὅτι ὁ λαὸς δικαιοῦται πάντοτε νὰ ἀναθεωρῇ, νὰ τροποποιῇ καὶ νὰ μεταβάλλῃ τὸ Σύνταγμα αὐτοῦ, διότι οὐδεμία γενεὰ δύναται νὰ καθυποτάξῃ εἰς τοὺς νόμους αὐτῆς καὶ τὰς μελλούσας γενεάς. Ἀλλ' ἡ ἀπόλυτος αὕτη διάταξις ἐκάμφθη πρὸ τῆς δυνάμεως τῶν πραγμάτων, ἣ ὑπηγόρευσε περιορισμούς, καὶ ἀρχὰς μεγαλειτέρους πρὸς συνταγματικὴν ἀναθεώρησιν, καθισταμένην ὅμως ταύτην δυσχερεστέραν εἰς τὰ νεώτερα συντάγματα.

Τὰ ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας δημοκρατικὰ συντάγματα (1821—1829), ὡς καὶ τὸ βασιλικὸν σύνταγμα τοῦ ἔτους 1832, καὶ τὸ τοῦ 1844 οὐδὲν προὐνόησαν περὶ ἀναθεωρήσεως αὐτῶν. Μακροτέρα ἐγένετο συζήτησις εἰς τὴν β΄ ἐν Ἀθήναις συντακτικὴν ἐθνοσυνέλευσιν, ἥτις κατέληξεν εἰς τὴν διατύπωσιν τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ συντάγματος, δι' ἧς τὸ ἀνεγερθὲν παντοδύναμον συντακτικὸν τεῖχος, ἀπέβλεψεν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ὅτι σκοπὸν εἶχε νὰ ματαιώσῃ πᾶσαν ἀναθεώρησιν. Οἱ τότε πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους, ὡς ἐκ τῶν λαϊκῶν παθημάτων, ἕνεκα τῆς αὐταρχικότητος τοῦ ἐκθρονισθέντος βασιλέως Ὄθωνος, διατελοῦντες ἔτι ὑπὸ τὸ κράτος τῆς δυσπιστίας πρὸς ραδιουργίας τῶν βασιλικῶν ἀντιθαλάμων, ἠθέλησαν νὰ δώσωσιν εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν τὴν σφραγῖδα τῆς αἰωνιότητος. Μία καὶ μόνη ἐξαίρεσις ἐγένετο ἀποδεκτή, ὡς πρὸς τὸν θεσμὸν τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας (ἄρθρον 108), ὅστις καὶ κατηργήθη λίαν ταχέως, οὐχὶ βεβαίως πρὸς βελτίωσιν τῆς Ἑλληνικῆς νομοθεσίας.

Ὅταν θεσμοί, χρήζοντες ἀναθεωρήσεως, ἕνεκα ἐμποδιζομένων ἀμεταβλητοι, προδηλοτάτη εἶνε ἡ βλάβη τῆς πολιτείας. Περιορισμοὶ ὑπερβολικοὶ εἶναι πρόκλησις πρὸς ἐπανάστασιν. Ἐπὶ τεσσαράκοντα πέντε ἔτη ὁ λαὸς ἐπιμόνως ἐζήτει τὴν ἀναθεώρησιν, ἀλλ' αἱ «βασιλικαὶ» κυβερνήσεις, ἐν ὀνόματι τῶν συνταγματικῶν ἀρχῶν μᾶλλον ἢ τοῦ συντάγματος, ἀπέκρουσαν πᾶσαν βελτίωσιν τοῦ συντάγματος. Ὅταν τὸ κακὸν ἐπεδεινώθη, ἐξερράγη (14 Αὐγούστου 1909) ἡ στρατιωτικὴ ἐπανάστασις, ἣ ἠσπάσθη ὁλόκληρον τὸ ἔθνος.

Ὡς ἐμεσίτευσεν ὁ σύνδεσμος τῆς ἐκλογικῆς θέλησεως πρὸς τὸν βασιλέα Γεώργιον ἐνεφανίσθη ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ ὑπουργείου τῆς 18ης Ἰανουαρίου 1910. Καὶ τότε ἐτέθη ἡ βάσις τοῦ νέου ἀνθεύσεως τῆς θελήσεως σχεδίου τῆς φαυλοκρατίας καὶ τῆς συμμαχίας αὐτῆς αὐτοκρατίας, ἀντὶ συγκλήσεως συντακτικῆς ἐθνοσυνελεύσεως, ἥτις πάντοτε φυσικῶς καὶ λογικῶς εἶχε ὁ ἀντίλογος πάσῃ ἐπαναστάσει, προτοπορεύουσα, τῇ βοηθείᾳ τῶν τότε ἐπικρατούντων ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων ἔμπλαστρον ἀναθεωρητικοῦ συνεδρίου, τοὺς θεραπεῦσαν δεινῆς γαγγραίνης, ὑφ' ἧς ἠπειλεῖτο αὐτὴ ἡ ζωὴ τῆς πολιτείας καὶ τοῦ ἔθνους. Ἠπατηθέντες ἐπίστευε εἰς τὴν ἡμετέραν γνώμην, ἣν πάσῃ δυνάμει καὶ ἐκφράσομεν τῆς Α΄ ἀναθεωρητικῆς βουλῆς ὑπεστηρίξαμεν, ἰδίως τῇ 6ῃ Σεπτεμβρίου 1910, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν μετενοήσαμεν. Δυστυχῶς τὰ γεγονότα ἐβεβαίωσαν ὅσα ἔκτοτε προείπομεν εἰς πολλὰ δημοσιεύματα ἡμῶν.

Ἡ ζωτικότης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ μεγαλεπηβόλου ἡγέτου τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων, νικηφόρως διεξήγαγε δύο ἐνδόξους πολέμους. Ἀλλὰ τοῦ ἐθνικοῦ οἰκοδομήματος, μὴ στηριζομένου ἐπὶ ἀσφαλοῦς βάσεως, ἣν ἔκτοτε εἶχεν ὑπὸ τοῦ λαοῦ ζητηθῆ ἀπὸ συντακτικῆς ἐθνοσυνελεύσεως, ἀνέχεται ὅτι ἠδυνήθη εἷς μόνος ἄνθρωπος, τῷ 1915, ν' ἀντικαταστήσῃ κατὰ ξενικὰς ὁδηγίας τὸ πολίτευμα τῆς βασιλευομένης δημοκρατίας, ὡς διεπλάσθη ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Πανελληνίου, ἐν ἔτει 1864, εἰς μοναρχίαν ἀπὸ Θεοῦ.

Ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς [illegible] τοῦ τέως βασιλέως, καὶ ἀπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐγκαταστάσεως τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως Θεσσαλονίκης (14 Ἰουνίου 1917) οὐδὲ ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία ὑφίσταται ὅτι μόνον συντακτικὴ ἐθνοσυνέλευσις καὶ οὐχὶ ἀναθεωρητικὴ βουλὴ δύναται νὰ τερματίσῃ τὴν ἐπανάστασιν. Ἀλλ' ἀφοῦ ἐδημοσιεύθη, ἔστω καὶ παρ' ἐμοῦ, μόνον «ἀπολογουμένου» γνώμη ἀντίθετος, ἐξετασθήτω καὶ αὕτη διὰ βραχέων.

Ἐλαφραὶ τροποποιήσεις ἐπῆλθον κατὰ τὴν ἀτελῶς γενομένην, ἐν ἔτει 1911, ἀναθεώρησιν, εἰς τὸ περιλάλητον ἄρθρον 107 τοῦ συντάγματος τοῦ 1864. Ἀπαγορεύεται καὶ κατὰ τὸ ἐν ἰσχύϊ ἔτι ἄρθρον 108 τοῦ ἀναθεωρηθέντος, ἡ ὁλικὴ ἀναθεώρησις αὐτοῦ. Μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ συμπληρουμένην τῇ 2 Ἰουνίου 1921, ἐπιτρέπεται μόνον ἡ ἀναθεώρησις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων αὐτοῦ, ὁσάκις ἡ βουλὴ διὰ τῶν 2/3 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς ζητήσῃ ταύτην δι' ἰδίας πράξεως, ὁρίζουσα ἰδιαιτέρως τὰς ἀναθεωρητέας διατάξεις καὶ ψηφιζομένης εἰς δύο ψηφοφορίας, ἀφισταμένας ἀλλήλων κατὰ ἕνα τοὐλάχιστον μῆνα. Ἀποφασισθείσης τῆς ἀναθεωρήσεως, διαλύεται αὐτοδικαίως ἡ βουλὴ καὶ συγκαλεῖται νέα, ἥτις κατὰ τὴν α΄ σύνοδον αὐτῆς, ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς. Μετὰ πάντα ταῦτα διατάσσονται ἐκλογαὶ νέας βουλῆς ἀναθεωρητικῆς.

Καὶ ὁ ὑπὲρ συνταγματικῆς ἀναθεωρήσεως κηρυχθεὶς παραδέχεται ὅτι ἐκ τῶν διατασσομένων διατυπώσεων δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ μόνον ἡ ὑπὸ τῆς τελευταίας συνόδου τῆς ἐπαναστάσεως ψηφισθείσης, ἀναβιώσασης 20ῆς βουλευτικῆς περιόδου πρότασις πρὸς ἀναθεώρησιν πάντοτε τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων. Τὴν παράλειψιν ὅλων τῶν λοιπῶν διατυπώσεων δικαιολογεῖ ὁ πρὸς ἡμᾶς διαφωνῶν διὰ τρεῖς λόγους: 1ον) διότι ἀπὸ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Θεσσαλονίκης παρῆλθε τριετία· 2ον) διότι ἡ ἀναθεωρητικὴ βουλὴ θὰ εἶνε εὐρεῖα, εὐρυτάτη, ἄνευ βεβαίως μεταβολῆς τινος εἰς τὰς μὴ θεμελιώδεις διατάξεις· 3ον) διότι, ἐὰν ἐν συντακτικῇ ὑποβληθῇ ζήτημα ἑκάστου, «δημιουργεῖται νέα ἐπανάστασις κατὰ τοῦ καθεστῶτος». Δι' ἄλλων λέξεων ἡ ὅλη ἀντίθετος γνώμη στηρίζεται εἰς τὴν δύναμιν τῆς παντοκρατείρας πολιτικῆς σκοπιμότητος, ἥτις ἀκωλύτως πάντοτε δύναται νὰ ἀνδρωθῇ ἀθετήσῃ σχεδὸν πάσας τὰς περὶ ἀναθεωρήσεως διατυπώσεις, τὴν προθεσμίαν καὶ τὸ ἄγραφον δίκαιον, εἰς ὃ, ἀπὸ κτίσεως κόσμου, στηρίζεται τὸ δικαίωμα τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας πρὸς σύγκλησιν συντακτικῆς ἐθνοσυνελεύσεως. Πληρεστέρα ἐξέτασις τοῦ θέματος θέλει νομίζομεν ἀποδείξῃ ὅτι τοιαύτη πορεία ἄγει ἀκριβῶς εἰς συμπεράσματα ὅλως ἀντίθετα.

Εἴθε μὲν καὶ εἰς ἡμᾶς γνωστὸν ὅτι ὁ ἡγέτης τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ἀπὸ τῆς εἰς Θεσσαλονίκην μεταβάσεως του ὡς καὶ τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως, ἐκηρύχθησαν διὰ τῶν ἐκδοθέντων συντακτικῶν διαταγμάτων ὑπὲρ συγκλήσεως συντακτικῆς ἐθνοσυνελεύσεως. Δὲν περιττεύει ὅμως, νομίζομεν, καὶ μετὰ τὴν διατύπωσιν ταύτην ἡ συμπλήρωσις τῆς ἀναπτύξεως τοῦ θέματος, ἵνα οὐδεὶς μείνῃ ὁ ἀμφιβάλλων ὅτι τοῦτο μόνον εἶνε νόμιμον, ὀρθόν, πρέπον καὶ συμφέρον τῇ Πατρίδι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΟΙΚ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

Κωνσταντινούπολις.— Πατριωτικώτατον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εἶνε τὸ ὑπόμνημα πρὸς τὰς Ἀμερικὰς καὶ πρὸς τὴν Συνδιάσκεψιν, τὸ ὁποῖον συνέταξεν εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἐν Πατριαρχείοις, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἀκραιφνοῦς πατριώτου καὶ φιλογενεστάτου Μητροπολίτου Ἀμασείας κ. Γερμανοῦ Καραβαγγέλη καὶ τὸ ὁποῖον πραγματεύεται τὴν ἄποψιν τῶν Πατριαρχείων διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Εἶνε συντεταγμένον εἰς ἕνδεκα μεγάλας σελίδας καὶ μὲ ἀδιαμφισβήτητα ἐπιχειρήματα ἀποδεικνύει δι' ὅτι ἐξ ὅλων τῶν προτεινομένων λύσεων διὰ τὴν τύχην τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μετὰ τὴν διεθνοποίησιν τῶν Στενῶν, ἡ φυσικωτέρα καὶ δικαιοτέρα λύσις εἶνε ἡ τῆς προσαρτήσεως αὐτῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Διότι, κατὰ τὸ ὑπόμνημα, μία οὐδέτερα διοίκησις τῆς Κωνσταντινουπόλεως δὲν θὰ ἔχῃ ποτὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἰσχὺν νὰ προστατεύσῃ τὰ διεθνοποιημένα Στενά, ἐν περιπτώσει κινδύνου προσβολῆς αὐτῶν. Ἐνῷ μία ἰσχυρὰ Ἑλλὰς μὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν θὰ εἶνε εἰς θέσιν ἀμέσως νὰ προστατεύσῃ αὐτά. Ἀφ' ἑτέρου ἡ προσάρτησις τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν Ἑλλάδα προστατεύει καὶ τὰ εὐρωπαϊκὰ συμφέροντα εἰς μέγιστον βαθμόν. Διότι ἡ Ἑλλάς, λαμβάνουσα τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἀποφασίζουσα νὰ ἀνοικοδομήσῃ αὐτὴν ἐπὶ νέων σχεδίων καὶ πλεῖστα ὅσα ἐν αὐτῇ νὰ κατασκευάσῃ μηχανικὰ ἔργα θὰ καταφύγῃ βεβαίως εἰς Εὐρωπαίους μηχανικοὺς καὶ θὰ ζητήσῃ ἀσφαλῶς τὴν συνδρομὴν εὐρωπαϊκῶν κεφαλαίων. Τὸ ὑπόμνημα πειστικώτατα ἐπίσης κατατοπίζει τὰ σαθρὰ ἐπιχειρήματα τῶν Τούρκων περὶ τῆς δῆθεν Τουρκικῆς ἰδιότητος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀφοῦ αὐτοὶ οἱ Τοῦρκοι ἀναγνωρίζουσιν ὡς μόνην ἱερὰν των πόλιν τὴν Μέκκαν καὶ εἰς αὐτὴν κατ' ἔτος πομπωδῶς στέλλουν ἐντεῦθεν δῶρα καὶ θησαυρούς. Ποῖα δὲ εἶνε, ἐρωτᾷ τὸ ὑπόμνημα, τὰ μεγάλα ἱερὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν Τούρκων, ἀφοῦ τὰ περισσότερα ἐξ αὐτῶν εἶνε τζαμία, μεταβληθέντα εἰς τοιαῦτα ἐκ χριστιανικῶν ναῶν, ὡς ἡ Ἁγία Σοφία, τὸ Κεχριὲ τζαμί (Μονὴ τῆς Χώρας), τὸ Φετιχὲ (ναὸς ἁγίων Ἀποστόλων), τὸ Ὀσπιταλιον (ναὸς Ἁγ. Εἰρήνης), τὰ Γκιοὺλ τζαμί (ναὸς Ἁγ. Θεοδοσίας) καὶ ἄλλα; Ὁ Μητροπολίτης Ἀμασείας συνέταξε καὶ μίαν σοφωτάτην ἀπάντησιν εἰς τὰς περὶ τῆς Ἁγ. Σοφίας διεκδικήσεις τοῦ Πάπα. Ἡ ἀπάντησις αὕτη θὰ σταλῇ εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Καντερβουρίας καὶ εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν.

Η ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛ. ΣΤΡΑΤΟΥ

Λονδῖνον Φεβρουάριος.— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Τσῶρτσιλ, ὁμιλῶν περὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ, εἶπεν ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις θὰ προτείνῃ ὅπως, ἐκτὸς τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, συγκροτηθῇ νέος ἐθελοντικὸς τοιοῦτος, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς κρατικῆς ἀμύνης καὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ τὸ Βέλγιον.—Ὁ ἐθελοντικὸς οὗτος ἐθνοφρουριακὸς στρατὸς (τοῦ ὁποίου ἡ δύναμις ἐν καιρῷ πολέμου θὰ ἀνέρχεται εἰς 345 χιλ. ἀνδρῶν,) δὲν θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ σταλῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἰμὴ μόνον κατόπιν εἰδικοῦ νόμου.

«Οὐδεὶς θὰ κατατάσσεται εἰς τὸν στρατὸν τοῦτον, εἶπεν ὁ Τσῶρτσιλ, ἐὰν δὲν εἶνε εἰς θέσιν ὅπως ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν ἢ ὀλίγων ἑβδομάδων νὰ μεταβῇ εἰς βοήθειαν τῆς Γαλλίας ἢ τοῦ Βελγίου, ἐν περιπτώσει μὴ προκληθείσης ἐπιθέσεως, ἢ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν χώραν κατὰ πάσης προσβολῆς.

«Ἡ Βουλὴ θὰ λάβῃ γνῶσιν ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς μηνὸς τοῦ νέου σχεδίου ἀναδιοργανώσεως τοῦ Βρεττανικοῦ στρατοῦ. Ὁ στρατὸς οὗτος θὰ διαιρεθῇ εἰς τακτικὸν καὶ εἰς στρατὸν ἐθνοφρουρᾶς. Ὁ τελευταῖος θὰ ἀποτελῆται ἀπὸ ἐθελοντὰς ἡλικίας μέχρι 35 ἐτῶν, οἵτινες θὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἀσκήσεις τινὰς καθ' ἑβδομάδα καὶ εἰς μίαν περίοδον ἐξασκήσεως ἐν στρατοπέδῳ. Ὁ ἐθνοφρουριακὸς στρατὸς ὁ ὁποῖος θὰ ἀρχίσῃ νὰ συγκροτῆται ἀπὸ τῆς 16ης Φεβρουαρίου (ν. ἡ.) θὰ ἀποτελῇ οὕτως εἰπεῖν τὴν ἐφεδρείαν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ ἐν καιρῷ πολέμου, θὰ φέρῃ ἀρίστην ἐξάρτησιν καὶ θὰ διοικεῖται ὑπὸ στρατηγῶν μεραρχίας ἢ ταξιαρχίας, οἵτινες διεκρίθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου. Ἡ δαπάνη διὰ τὸν νέον τοῦτον στρατὸν θὰ εἶνε διπλασία ἢ τριπλασία τῆς δαπάνης τῆς διατεθειμένης διὰ τὸν στρατὸν τοῦτον πρὸ τοῦ πολέμου.

Η ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Οἱ ὅροι τῆς ἐργασίας

Μίαν ἐξόχως ἐνδιαφέρουσαν συγκριτικὴν ἔρευναν περὶ τῶν ὅρων τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ βίου δημοσιεύει ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Ἐργασίας» τοῦ Λονδίνου, ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Ἀγγλικοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐργασίας, παραθέτουσα συγχρόνως μίαν λεπτομερῆ στατιστικὴν περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν ἡμερομισθίων, τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἐργασίμων ὡρῶν, περὶ τῆς ἀνεργίας (chomage) τῆς δημιουργηθείσης συνεπείᾳ τῶν ἀπεργιῶν καὶ περὶ τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν τροφίμων, τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης, καὶ πάσης ἐν γένει βιωτικῆς δαπάνης. Τὰ συμπεράσματα εἶνε ὄντως καταπληκτικά.

Ἡ καθ' ὅλην τὴν Ἀγγλίαν γενομένη ἐσχάτως αὔξησις τῶν ἡμερομισθίων ἐνδιαφέρει ἐν συνόλῳ 5,647,000 ἐργάτας, τὸ δὲ ποσὸν τῆς αὐξήσεως ταύτης ἀνέρχεται ἐν συνόλῳ εἰς 2,111,000 λίρας στερλίνας, ἐνῷ ἡ ἐλάττωσις τῶν ἐργασίμων ὡρῶν ἀφαιρεῖ ἐκ τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς ἐν γένει 41,461,000 ὥρας ἐργασίας ἑκάστην ἑβδομάδα. Ἐκ τῶν ἀριθμῶν αὐτῶν εἶνε εὔκολον νὰ ἐννοήσῃ κανεὶς πόση εἶνε ἡ ὕψωσις τῆς τιμῆς τῶν διαφόρων βιομηχανικῶν εἰδῶν λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν μιᾶς τόσον τεραστίας αὐξήσεως τῶν ἡμερομισθίων καὶ τόσον μεγάλης ἐλαττώσεως τῆς παραγωγῆς.

Ἀφ' ἑτέρου ἐξ ἴσου σοβαρὰ αἰτία τῶν σημερινῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν εἶνε ἡ ἀνεργία ἡ προερχομένη ἐκ τῶν ἀπεργιῶν. Κατὰ τὸ ἔτος 1919 εἰς ὅλην τὴν Ἀγγλίαν ἔλαβον χώραν 1413 ἀπεργίαι, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων ἀπωλέσθησαν διὰ τὴν βιομηχανικὴν παραγωγὴν 34,486,000 ἡμέραι ἐργασίας! Εἶνε δὲ ἐπιστημονικῶς ἀποδεδειγμένον, ἀλλὰ καὶ φυσικώτατον ἄλλως, τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἀκρίβεια τοῦ βίου αὐξάνει ἀναλόγως τῆς ἐντάσεως τῶν ἐργατικῶν ἀπεργιῶν.

Αἱ τιμαὶ ἐν γένει ὅλων τῶν χρειωδῶν, συγκρινόμεναι πρὸς τὰς τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1914, εὑρέθησαν ηὐξημέναι τὴν 1ην Ἰανουαρίου τοῦ ἀρξαμένου ἔτους κατὰ 125 ο/ο. Ἐν λεπτομερείᾳ αἱ αὐξήσεις τῶν τιμῶν παρουσιάζουν τοὺς ἑξῆς ἀριθμούς: Αὐγά, αὔξησις τιμῆς κατὰ 340 ο/ο, ζάχαρις κατὰ 290 ο/ο, γάλα 212 ο/ο, βούτυρον 111 ο/ο, βόειον κρέας 144 ο/ο, πρόβειον 133 ο/ο.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Ἐργασίας» προβαίνει κατόπιν εἰς συγκριτικὴν ἔρευναν περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν τιμῶν τῶν τροφίμων εἰς τὰς διαφόρους χώρας τῆς Εὐρώπης.

Ἐξ αὐτῆς καταφαίνεται ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶνε ἡ χώρα ἐκείνη ἔνθα ἐπικρατεῖ ὀλιγωτέρα σχετικῶς ἀκρίβεια.

Εἰς τὸ Βέλγιον αἱ δαπάναι τῆς ζωῆς ηὐξήθησαν κατὰ 246 ο/ο, ἰδίως δὲ εἰς τὴν Ἀμβέρσαν κατὰ 387 ο/ο, εἰς τὴν Γαλλίαν κατὰ 201 ο/ο, ἰδίως ἐν Παρισίοις κατὰ 185 ο/ο, εἰς Ρώμην κατὰ 246 ο/ο. Ἡ δὲ Ἑλβετία, μολονότι χώρα οὐδετέρα, ὑπέστη αὔξησιν κατὰ 140 ο/ο ἐν σχέσει πρὸς τὰς τιμὰς τοῦ 1914.

Η ΓΕΡΜΑΝ. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Παρίσιοι.— Ἡ σοσιαλιστικὴ ἐφημερὶς «Οὐμανιτὲ» ἀσχολουμένη εἰς ἓν τῶν τελευταίων τῆς φύλλων μὲ τὴν ἐσωτερικὴν ἐν Γερμανίᾳ κατάστασιν, γράφει τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις ἐν Γερμανίᾳ καθίσταται ὁσημέραι κρισιμωτέρα. Ὅλος ὁ σοσιαλιστικὸς Τύπος,—ἀνεξάρτητος, κομμουνιστικὸς ἢ τῆς μείζονος σοσιαλιστικῆς μερίδος—ἐκφράζει φανερὰ τὸν φόβον τῆς ἐπανόδου τῆς ἀντιδράσεως ἐπὶ τὴν ἀρχήν, πρό τινων μηνῶν ἡ ἐπάνοδος αὕτη ἐθεωρεῖτο σχεδὸν ἀδύνατος. Ἀλλ' οἱ καιροὶ ἤλλαξαν.

Ἀρκεῖ νὰ διαβάσῃ κανεὶς τὰς μεγάλας ἀστικὰς ἐφημερίδας διὰ νὰ ἴδῃ ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐφημερίδα τῆς μεσαίας τάξεως, ἥτις «ἔχεται» τὸ δημοκρατικὸν σύνταγμα καὶ ὑποστηρίζει τὴν μικτὴν κυβέρνησιν, πολλοὶ ἐκφράζονται μετὰ χαρᾶς διὰ τὴν νίκην τῆς ἀντεπαναστάσεως.

Τὸ σπουδαιότερον εἶνε ὅτι τὸ συνέδριον τοῦ ἰσχυροτέρου ἀστικοῦ κόμματος, τοῦ κληρικοῦ κέντρου, τὸ ὁποῖον συνεκροτήθη ἐσχάτως ἐν Βερολίνῳ, ἀπέσχεν ἀπὸ τοῦ νὰ κηρύξῃ δημοκρατικὰς ἀρχὰς καὶ ἐπροτίμησε νὰ παραμείνῃ ἐν ἀμφιβολίᾳ. Ὁ κυριώτερος ρήτωρ τοῦ συνεδρίου, ὁ βουλευτὴς Τρίμπορν, ὅστις ὑποστηρίζει τὴν σημερινὴν κυβέρνησιν, δὲν ἐκηρύχθη σαφῶς δημοκράτης. Περιωρίσθη ν' ἀποκρούσῃ πᾶσαν ἀπόπειραν διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῆς μοναρχίας διὰ τῆς βίας. Πάντες ἠννόησαν ὅτι ὁ Τρίμπορν ἤθελε νὰ εἴπῃ ὅτι εἶνε δυνατὴ ἡ ἐπαναφορὰ τῆς μοναρχίας ἐὰν θελήσουν τοῦτο τὰ γύ... τρία τῶν μελῶν τοῦ Ράιχσταγ, ἢ ἐν περιπτώσει γενικοῦ δημοψηφίσματος ἡ ἀπόλυτος πλειονότης τῶν ψηφοφόρων.

Κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς, αἱ ὁποῖαι ἐπρόκειτο νὰ ἐνεργηθοῦν τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιον, ἀλλὰ τῶν ὁποίων ἀνηγγέλθη ἡ ἀναβολή, ἡ ἀντίδρασις στηρίζει τὰς ἐλ-

ΔΕΛΤΙΑ

Η ΠΥΡΚΑΪΑ

ἡ ἀποτεφρώσασα τὸ κατάστημα Σουρλάγκα, ἀπεκάλυψε μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν γυμνότητά μας καὶ τὴν παντελῆ ἔλλειψιν ἐνδιαφέροντος ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων. Ἐπὶ μίαν σχεδὸν ὥραν τὸ πῦρ δὲν ἐπεξετείνετο καὶ ἡ τότε ὀλίγη ποσότης ὕδατος διὰ νὰ σωθῇ τὸ κατάστημα καὶ ὅμως οὔτε ἀντλία κατέφθανεν, οὔτε νερὸ εὑρίσκετο. Ὅταν πλέον μετὰ πολλὴν ὥραν κατέφθασεν ἡ ἀντλία—παρωδία ἀντλίας—αἱ φλόγες εἶχον καταφάγει τὴν οἰκοδομὴν καὶ ἠπείλουν τὰ πέριξ, μόνον δὲ ἡ αὐτοθυσία τῶν πυροσβεστῶν, ἡ ἱκανότης τοῦ ἀγήματος τῆς «Θυέλλης» καὶ ἡ θεία πρόνοια ἔσωσαν τὴν ἀγοράν.

Ἀλλ᾽ ἂς μὴ νομίσῃ κανεὶς ὅτι ἡ καταφθάσασα ἀντλία ἠδύνατο νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν κατάσβεσιν τοῦ παμφάγου στοιχείου. Τὸ ὀλίγο νερὸ τὸ ὁποῖον κατωρθοῦτο νὰ διοχετεύεται, ἐξέφευγεν ἀπὸ τοὺς κατατρυπημένους σωλῆνας καὶ μόλις τὸ 1|5 ἔφθανε τὸ πῦρ. Καὶ ὅμως θεωρούμεθα σπουδαία πόλις, ἔχομεν δήμαρχον καὶ δημοτικὰ συμβούλια καὶ προϋπολογισμούς. Ἂν δὲν ἐντρεπόμεθα, τοὐλάχιστον δὲν σκεπτόμεθα ὅτι πιθανὸν καὶ εἰς τὴν Δημαρχίαν νὰ ἐκραγῇ ποτὲ φωτιὰ ἢ καὶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δημάρχου ἢ τῶν συμβούλων;

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ἐφοδιασμοῦ Λέσβου, ἀφοῦ διετίμησε τὸν ἄρτον, τὰ ἄλευρα, τὰ πίτυρα καὶ τὰ μακαρόνια, δὲν διετίμησεν οὔτε διένειμε τὰς ἀφιχθείσας 30 ἢ 40 χιλ. ὀκάδας ζακχάρεως, διότι, λέγει, δὲν εἶχε σχετικὰς ὁδηγίας ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον. Ἐν ἀναμονῇ λοιπὸν τῶν ἐν λόγῳ ὁδηγιῶν, αἵτινες ἐλπίζεται ὅτι δὲν θὰ ἔλθουν κατὰ τὴν ἑβδομάδα τοῦ Πάσχα ἀλλ᾽ ἐνωρίτερον, πληροφοροῦμεν τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι ἐκ τῶν μεγάλων ἀποθεμάτων ποὺ δηλώνουν ὅτι ἔχουν οἱ ἔμποροι δὲν ὑπάρχει—δηλαδὴ ἐν τῷ φανερῷ—οὔτε δράμι, ὁ δὲ κόσμος ἕνεκα τούτου ἐπανῆλθεν εἰς τὴν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἔκαμνε τὸν καφέ του καὶ τὸ τσάϊ του μὲ μέλι ἢ ἀγόραζε 50 δρ. ζάχαρι ἀντὶ ἑνὸς ἡμερομισθίου, καὶ ὅτι εἰς τὴν γείτονα Χίον ἡ ζάκχαρις ἔχει διατιμηθῇ πρὸς 3.50 χονδρικῶς καὶ 3.80 λιανικῶς.

Δὲν γνωρίζομεν ποῖαι θὰ εἶναι αἱ δοθησόμεναι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὁδηγίαι περὶ τοῦ τρόπου τῆς διανομῆς, ὑποδεικνύομεν ὅμως εἰς αὐτὴν ὅτι πρέπει νὰ ληφθῶσι μέτρα δι᾽ ὧν νὰ προληφθῇ ἡ ἐξαφάνισις τοῦ ἀπαραιτήτου τούτου εἴδους καὶ ἡ πώλησίς του ἐν τῷ κρυπτῷ εἰς αἰσχροκερδικὰς τιμάς.

Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ

τῶν ἀπόκρεω ἀπασχολήσασα τὸν κόσμον εἰς ἄλλας διασκεδάσεις, δὲν ἔδωσε καὶ εἰς ἡμᾶς καιρὸν νὰ γράψωμεν τὴν γνώμην μας ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ πόλει μας καλλιτεχνικοῦ θιάσου Ἰατρίδου. Ἤδη, χάριν τῆς ἀληθείας, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ ἐν λόγῳ θίασος διὰ τῆς εὐσυνειδήτου ἐργασίας τῶν μελῶν του καὶ διὰ τῆς ἀρτιότητός του εἰς τέχνην καὶ μελέτην κατέκτησε κυριολεκτικῶς τὰς συμπαθείας τῆς κοινωνίας μας ἂν καὶ ὀλίγα μόνον σοβαρὰ ἔργα ἐδίδαξε. Οἱ συμπαθεῖς καὶ τίμιοι οὗτοι καλλιτέχναι ἂς εἶναι βέβαιοι ὅτι θὰ τύχουν τῆς ἀμερίστου ὑποστηρίξεως τοῦ κοινοῦ κατὰ τὰς παραστάσεις τὰς ὁποίας θὰ δώσωσιν, ἡ δὲ Μυτιλήνη θὰ ἔχῃ μίαν καλὴν ἀνάμνησιν τῶν ὡραίων νυκτῶν ποὺ ἐπέρασε μὲ τὸν θίασον.

Η ΔΙΑΓΩΓΗ

τοῦ ἐν ταῖς φυλακαῖς τοῦ φρουρίου καταδίκου, περὶ οὗ ἐν ἄλλῃ στήλῃ γράφομεν, ἐκίνησε τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡμῶν, ἐξετάσαντες δὲ ἐπληροφορήθημεν ὅτι οὗτος ὑπῆρξε κατὰ τὸ ἐκ 45 μηνῶν διάστημα τῆς ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατήσεώς του, ὑπόδειγμα τιμιότητος καὶ εὐπειθείας καὶ ὅτι πολλάκις διὰ τῶν συμβουλῶν καὶ ἐπεμβάσεών του ἐπρόλαβε πλείστας σοβαρὰς συμπλοκὰς ἢ παραβάσεις ἄλλων κρατουμένων. Προσέτι δὲ ὅτι ἡ καταδίκη του ὑπῆρξεν ὑπεράγαν αὐστηρά, διότι ὁ Τοῦρκος τὸν ὁποῖον ἐτραυμάτισεν εἶχε κατὰ τοὺς διωγμοὺς ὀργιάσει εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων ἐν Κυδωνίαις καὶ δὴ τῶν συγγενῶν του.

Νομίζομεν ὅτι ἡ Ἐφορεία τῶν φυλακῶν ἔχει καθῆκον νὰ μεριμνήσῃ ἁρμοδίως ὅπως χαρισθῇ πλέον τὸ ὀλίγον ἄλλως τε ὑπόλοιπον τῆς ποινῆς τοῦ ἐν λόγῳ καταδίκου. ἀφοῦ καὶ ὁ νόμος προβλέπει τὴν περίπτωσιν τῆς καλῆς διαγωγῆς, ἡ δὲ προκειμένη εἶναι ἐξαιρετικῶς ὑποδειγματική.

πίδας της εἰς τὴν «νόμιμον ταύτην νίκην». Ἡ ἐλπὶς βασίζεται εἰς τὰς διαιρέσεις τῶν σοσιαλιστῶν, οἵτινες παραλύουν τὰς δυνάμεις τοῦ γερμανικοῦ προλεταριάτου.

Τὴν κατάστασιν ταύτην τὴν περιέγραψεν εὐφυέστατα ὁ διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος «Ἐλευθερία» Ρ ὕδολφ Χιλφερντιγκ. Ἡ εἰλικρίνεια τούτο ἀπεδοκιμάσθη σφοδρῶς ὑπὸ τοῦ ἀνεξαρτήτου Τύπου, ἐφ᾽ ᾧ αἱ ἐφημερίδες τῆς πλειονοψηφούσης σοσιαλιστικῆς μερίδος προσεπάθουν νὰ τὴν ἐκμεταλλευθοῦν ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεώς ταύτης κατὰ τὴν ὁποίαν «ἡ σημερινὴ κυβέρνησις κάμνει ὅ,τι δύναται».

Ὅτι ὑπάρχουν εἰς τὰ στήθη τοῦ ἀνεξαρτήτου κόμματος ἰσχυρόταται ὁμάδες, αἱ ὁποῖαι συμφωνοῦν μὲ τὸν Χιλφερντιγκ ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς προκηρύξεως, τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσε τὸ ἀνεξάρτητον σοσιαλιστικὸν κόμμα τῆς Βαυαρίας. Ἡ προκήρυξις αὕτη φέρουσα τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Οὐντερλάντ, τοῦ Σίμον, τοῦ Μπλοίμητ, τοῦ Χέδβιγ, τοῦ Κέμπφερ, τοῦ Σόλδαν κλπ. κατηγορεῖ τὴν κυβέρνησιν ὅτι συμμαχεῖ σιωπηρῶς μὲ τὴν ἀντίδρασιν καὶ ὅτι παραλύει τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν γεωργίαν.

«Ἀφοῦ βεβαιοῖ ὅτι ἡ Γερμανία «εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς μίαν περίοδον ἐθνικιστικῆς καὶ μιλιταριστικῆς συγχύσεως» καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἐξακολουθήσουν καταπολεμοῦντες τὸν «πρωσσικὸν νεομιλιταρισμὸν καὶ τὴν μέθοδον τοῦ Νόσκε», ἡ προκήρυξις καλεῖ τὸν λαὸν νὰ ἑτοιμασθῇ διὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς Βαυαρικῆς Δίαιτης καὶ τοῦ Γερμανικοῦ Ράϊχστανγ καὶ νὰ συγκροτήσῃ τὰ συμβούλια τῶν ἐργοστασίων.

Εὑρισκόμεθα πολὺ μακρὰν πάσης τεχνικὰ βιαίου πραξικοπήματος, παντὸς κινήματος «ἀμέσου ἐπαναστάσεως». Ἡ προκήρυξις αὕτη τῶν βαυαρῶν ἀνεξαρτήτων ἀποδεικνύει ὅτι «ἀδιάλλακτοί τινες εἰς ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου τῆς Λειψίας δὲν ἔχουν ὑπὲρ ἑαυτῶν κατὰ τὴν ἑρμηνείαν των τοὐλάχιστον τὴν ὁμόφωνον γνώμην τοῦ Κόμματος.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Τὸ συνάλλαγμα

Αἱ τελευταῖαι τιμαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, κατὰ τηλεγράφημα τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης, εἶναι αἱ ἑξῆς:

Λίρα δρ. 32, φράγκον δρ. 0,78, Δολλάριον δρ. 9,50, Ἑλβετικὸν δρ. 1,52, Ἱσπανικὸν δρ. 1,64 καὶ Ἰταλικὸν δρ. 53 1)2.

Ἀξιομίμητος διαγωγὴ καταδίκου

Ὁ ἐν ταῖς ποινικαῖς φυλακαῖς τοῦ φρουρίου κρατούμενος κατάδικος Κ. Μπαξεβάνογλου ἐκ Κυδωνιῶν, καταδεδικασμένος εἰς ὀκταετῆ φυλάκισιν ἐπὶ τραυματισμῷ ἑνὸς ὀθωμανοῦ, εὗρεν χθές, χωρὶς οὐδεὶς νὰ τὸν ἀντιληφθῇ, ἐν τῇ αὐλῇ τῶν φυλακῶν ποοχθὲς τὸ ἔστειλας ἓν πορτοφόλι περιέχον 700 δρ. καὶ ἀνῆκον εἰς τὸν συνάδελφόν του Νικ. Σουρβαλῆν ἐξ Ἴμβρου, ὅστις καὶ τὸ ἀνεζήτει ἐναγωνίως. Ὁ ἐν λόγῳ κατάδικος, ὅστις σημειωθήτω καὶ ἄλλοτε εὗρεν 100 δρ. τὰς ὁποίας παρέδωκεν εἰς τὸν ἀπωλέσαντα, ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ ἐγχειρίσῃ τὰς 700 δρ. εἰς τὸν δικαιοῦχον Ν. Σουρβαλῆν.

Ὁ διευθύνων τὰς φυλακὰς Νομαρχιακὸς γραμματεὺς κ. Παπίδας, συγχαρεὶς τὸν Μπαξεβάνογλου, ἀνέφερε τὸ γεγονὸς εἰς τὸν προϊστάμενόν του ὅστις μεταβὰς χθὲς μετὰ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως εἰς τὰς φυλακάς, συνεχάρη ἐπίσης τὸν περὶ οὗ πρόκειται κρατούμενον, ὑπόδειγμα ὄντως ἐντιμότητος.

Σημειωτέον ὅτι ὁ Κ. Μπαξεβάνογλου ἔχει ἐκτίσει σχεδὸν τὰ 2)3 τῆς ποινῆς του.

Κακουργιοδικεῖον

Σήμερον συνεδριάζει τὸ Κακουργιοδικεῖον, προκειμένου νὰ δικάσῃ τοὺς Μπεκτὰς Ἀλῆ, Νιαμπῆ Ἀλῆ Ὀγλοῦ καὶ Μπεκτὰς Νεμπῆ, κατηγορουμένους ἐπὶ ἀπαγωγῇ. Ἐκ τούτων ὁ πρῶτος διατελεῖ ἐν προφυλακίσει πρὸ ἔτους ἤδη.

Ἀναχώρησις ταχ. Ἐπιθεωρητοῦ

Ἀναχωρεῖ ἐκ τῆς πόλεώς μας ὁ ἱκανότατος καὶ δραστήριος ταχυδρομικὸς Ἐπιθεωρητὴς κ. Παλαμάρας, τοποθετούμενος εἰς τὴν ταχυδρομ. Διεύθυνσιν Κυκλάδων. Τοῦτον ἀντικαθιστᾷ ὁ κ. Φωτεινός.

Λιμενικὴ κίνησις

Κατέπλευσεν ἐκ Κων)πόλεως τὸ ἀτμόπλοιον «Ἀτρόμητος» ἀποπλεῦσαν διὰ Πειραιᾶ.

— Ἐπίσης ἀπέπλευσε διὰ Χίον-Πειραιᾶ τὸ ἀτμόπλοιον «Χίος».

Μετάθεσις

Μετατίθεται εἰς Τένεδον ὁ ταχ. ὑπάλληλος κ. Θ. Πορρῆς ἀφήνων τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων παρὰ τῇ κοινωνίᾳ τῆς πόλεώς μας ἥτις μετὰ λύπης μανθάνει τὴν μετάθεσιν ταύτην.

Πόσα τρόφιμα ὑπάρχουν

Κατὰ τὴν γενομένην καταγραφὴν τῆς 28ης καὶ 29ης Ἰανουαρίου εὑρέθησαν εἰς χεῖρας τῶν ἐμπόρων καὶ παντοπωλῶν ἄλευρα 256,778 ὀκάδες, καφέδες 6,324 ὀκ., ζάκχαρις 16730 ὀκ. καὶ ὄρυζα 37,837 ὀκάδες.

Ὀπερέττα Ἀφεντάκη

Αὔριον Σάββατον γίνεται πανηγυρικὴ ἔναρξις τῶν παραστάσεων εἰς τὸ θέατρον «Ἀλκαῖος» μὲ τὸ ἀριστούργημα τοῦ Βεκιαρέλλη «Στὰ Παραπήγματα».

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Θίασος Μηλιάδου — Ἰατρίδου — *Τὸ Πανόραμα τοῦ 1918*

Ἡ προχθεσινὴ παράστασις τοῦ θιάσου μὲ τὸ Πανόραμα τοῦ 1918 ὑπῆρξεν ἀληθινὸς θρίαμβος. Ποτὲ μυτιληναϊκὸν θέατρον δὲν εἶδε τόσο ζωηρὰν ἐκδήλωσιν ἐνθουσιασμοῦ.

Ἡ κοινωνία μας, ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν εἶνε πολὺ φιλάργυρος εἰς ἐκδηλώσεις καὶ κρύπτει ζηλοτύπως τὰ αἰσθήματά της μέσα της, ἀκόμη καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν της, προχθὲς ἐκεντρίζετο κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος τὴν ἔπεισε τέλος νὰ μᾶς δείξῃ ὅτι ξεύρει ἐν ἀνάγκῃ καὶ νὰ χειροκροτήσῃ καὶ νὰ ἐπευφημήσῃ ὅπως χρειάζεται.

Ἀπὸ στόματος εἰς στόμα εἶχε πλημμυρίσει τὸ θέατρον ἡ διάδοσις ὅτι ὁ λαμπρὸς θίασος μᾶς ἐγκαταλίπει τόσον γρήγορα, ὄχι θεληματικὰ ἀλλὰ ἐξαναγκαζόμενος. Δι᾽ αὐτὸ λοιπὸν αὐθορμήτως ὅλοι ἀπεφάσισαν ν᾽ ἀποδείξουν ὅτι ὁ θίασος φεύγει καὶ παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν μας.

Ὅλη ἡ ἐκτίμησις τὴν ὁποίαν ἐνέπνευσε, ὅλαι αἱ ἀπολαύσεις αἱ καλλιτεχνικαὶ τὰς ὁποίας μᾶς ἐχάρισε καθ᾽ ὅλον τὸ διάστημα τῆς διαμονῆς του μεταξύ μας ὁ ἐκλεκτὸς θίασος ἐξεφράσθησαν μὲ τὰ χειροκροτήματα καὶ τὰ μπιζαρίσματα τῆς προχθεσινῆς βραδυᾶς. Ἡ κ. Ἀνθοπούλου κατὰ τὴν δευτέραν πρᾶξιν ἐμπιζαρίσθη τόσον ἀπαιτητικῶς ὥστε κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπανάληψιν—τὴν τετάρτην ἢ πέμπτην; Δὲν ἐνθυμούμεθα ἀκριβῶς—ἐφάνη κουρασμένη.

Ἡ παντομίμα τοῦ κ. Νικολάου μὲ τὴ φυσαρμόνικα, ἡ μορφή του, ὅλα του ἀφθάστου κωμικότητος.

Ἡ κ. Ἰατρίδου καὶ ποῦ δὲν ἐθαυμάσθη; Εἶνε κάτι τι ὑπέροχον ἡ δημιουργία της εἰς τοὺς λαϊκοὺς τύπους. Τὸ ἀλάνι, ἡ ἡ δούλα ποὺ θέλει νὰ φύγει στὸ χωριό της. Μόνον τὰ δύο τόξα ποὺ σχηματίζει εἰς τὸ πρόσωπον, ἕνα μὲ τὰ φρύδια καὶ ἕνα μὲ τὸ στόμα της εἶνε ἀριστουργήματα τῆς τέχνης τῆς φυσιογνωμίας.

Ἄλλην φορὰν ὅμως θὰ εἴπωμεν περισσότερα διὰ τὴν χαριτωμένην καλλιτέχνιδα. Τώρα δὲν μᾶς μένει παρὰ νὰ συγχαρῶμεν τοὺς ἐκλεκτοὺς ἠθοποιοὺς ποὺ κατώρθωσαν μὲ τὴν εὐσυνείδητον καὶ ὡραίαν ἐργασίαν των νὰ κατακτήσουν τὴν κοινωνίαν μας.

Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι οἱ ἁρμόδιοι δὲν θὰ περιφρονήσουν τὴν οὕτω ἐκδηλωθεῖσαν κοινὴν γνώμην, καὶ τοῦτο διὰ τὸ συμφέρον τῶν ἰδίων, καὶ ὅτι θὰ δεχθῶμεν ἐπὶ τι ἀκόμη διάστημα μεταξύ μας τὸν λαμπρὸν θίασον.

* *
*

Σήμερα τὸ νέον Πανόραμα, τοῦ 1919. Κάθε σύστασις εἶναι περιττή. Ἡ ἐπιθεώρησις αὕτη, τόσον γιὰ τὴν ὡραία μορφιά της ὅσον καὶ γιὰ τὴν ἄφθαστην ἐκτέλεσίν της, ἐκυριάρχησεν ἀπ᾽ ὅσων τῶν ἐπιθεωρήσεων ἐν Ἀθήναις καὶ ἐσήμειωσε τὴν λαμπροτέραν περίοδον διὰ τοὺς διδάξαντας αὐτήν. Οἱ κ. κ. ἠθοποιοί, οἵτινες ἀποτελοῦν σήμερον τὸν θίασον τῆς κ. Ἰατρίδου, εἶναι οἱ μοναδικοὶ καὶ οἱ ἀμίμητοι τοῦ Πανοράματος.

Αὔριον ἡ τιμητικὴ τῆς κ. Ἰατρίδου.

Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Μυτιλήνης

Πρόσκλησις

Ἔχοντες ὑπ᾽ ὄψιν τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Νόμου 184 περὶ «Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων» καλοῦμεν πάντας τοὺς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ἔχοντας δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, ὅπως προσέλθωσι τὴν προσεχῆ Τετάρτην 19ην ὁδεύοντος κατὰ τὴν 10ην π. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Ἐπιμελητηρίου πρὸς ἔγκρισιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1919.

Ὁ Πρόεδρος ***Βασ. Α. Μουζάλας.***

Ὁ «Νουμᾶς»

Τὸ ἐκλεκτότερον τῶν ἀθηναϊκῶν περιοδικῶν, ὁ «Νουμᾶς», κυκλοφορεῖ ἐν τῇ πόλει μας μὲ περιεχόμενα φιλολογικά, καλλιτεχνικὰ καὶ γλωσσολογικά. Πωλεῖται εἰς τὰ καπνοπωλεῖα Π. Ταχτατζῆ παρὰ τὴν ἀποβάθραν καὶ Ξενακέλλη ἔναντι Ἀγγλικῆς Ἀγορᾶς.

Εὐχετήριο

Τὴν ἀγαπητή μου ἐξαδέρφη Περμαθιὰν Ἰω. Βούρου ποὺ ἠραβωνίσθη μὲ τὸν νέον ἐξάδελφόν μου Διάκην Π. Χιωτέλλην εὔχομαι γρήγορα καὶ τὰ στεφάνια τοῦ γάμου.

Ἐν Πλαγιᾷ Πλωμαρίου 9)2)920.

Γεώργιος Β. Βοῦρος

Ἀπαλλοτριώσεις

Διὰ τῆς ὑπ᾽ ἀριθ. 192 ἐ. ἐ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὴν Εὐστρ. Ν. Κανδύλην κάτοικον Ἀφάλωνος νὰ πωλήσῃ ἀντὶ δρ. 500 εἰς τὴν Μαριγὼ χήραν Δ. Ζουραμάνη κάτοικον ὁμοίως ἓν ἐλαιόκτημά του κείμενον εἰς θέσιν Ἀρμενάκι τῆς περιφερείας Ἀφάλωνος.

— Διὰ τῆς ὑπ᾽ ἀριθ. 209 ἐ. ἐ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὴν Ἀσπασίαν σύζυγον Πέτρου Καραμπατάκη νὰ πωλήσῃ πρὸς τὸν Εὐστρ. Σταύρου ἀντὶ δρ. 1600 περίπου ἓν ἐλαιόκτημα κείμενον εἰς θέσιν Κούμαρη Λουλούδια τῆς περιφερείας Σκοπέλου τοῦ δήμου Γέρας.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐτοποθετήθη ὁριστικῶς παρὰ τῇ Ἁρμοστείᾳ Σμύρνης ὁ α΄. γραμματεὺς τῆς ἐνταῦθα Γεν. Διοικήσεως φίλος κ. Στ. Σημηριώτης.

— Ὁ τέως καθηγητὴς τοῦ Γυμνασίου μας ποιητὴς κ. Ἄγγελος Σημηριώτης διωρίσθη καθηγητὴς ἐν τῷ Γυμνασίῳ Χίου.

— Ἀνεχώρησε διὰ Δικελῆ καὶ Πέργαμον ὁ κ. Γ. Γεράκης.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ οἰκίαι μὲ κήπους ἐν Ἀκλειδιοῦ. Πληροφορίαι παρ᾽ ἡμῖν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀριθ. 31605 — ΑΘΗΝΑΙ 13 Φεβρουαρίου

Ἡ Ἑλλὰς ζητεῖ τὴν χερσόνησον τῆς Καλλιπόλεως

Ὁ «Χρόνος» τῶν Παρισίων πληροφορεῖται ὅτι, ὁ Βενιζέλος ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς Συμμάχους ὅτι μετὰ τὴν ἀπόφασιν περὶ διατηρήσεως τῆς Τουρκίας ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἡ Ἑλλὰς εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ διεκδικήσῃ καὶ ὁλόκληρον τὴν χερσόνησον τῆς Καλλιπόλεως.

Ἡ Γαλλία κατὰ τῆς Τουρκίας

Ὁ «Ἐλεύθερος Ἄνθρωπος» δημοσιεύει σφοδρὸν ἄρθρον, ἐν τῷ ὁποίῳ τονίζει ὅτι ἡ ἐπιείκεια πρὸς τὴν Τουρκίαν θὰ προκαλέσῃ τὴν δυσαρέσκειαν τῶν συμμάχων τῆς Γαλλίας Ἑλλήνων.

Καὶ ἡ Ἀγγλικὴ ἐκκλησία

Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Ἀγγλικῆς ἐκκλησίας ἐν Λονδίνῳ δημοσιεύουν ἄρθρα κατὰ τῆς διατηρήσεως τῆς Τουρκίας εἰς Κων)πολιν.

Τὸ Ρωσσικὸν ζήτημα

Τὸ Συμβούλιον τῶν Πρωθυπουργῶν συνεζήτησε τὸ Ρωσσικὸν ζήτημα, ἔλαβε δὲ τὰς ἑξῆς ἀποφάσεις:

Νὰ διακοπῇ τελείως ἡ παροχὴ ὅπλων πολεμοφοδίων καὶ χρημάτων εἰς τοὺς ἀντιμπολσεβίκους. Νὰ συστηθῇ εἰς τὸν Πελατταν ν᾽ ἀποφύγῃ τὴν σύρραξιν μετὰ τῶν μπολσεβίκων, τῶν Συμμάχων ὑποσχομένων νὰ ὑποστηρίξουν τὴν Πολωνίαν καὶ τὰς Βαλτικὰς χώρας ἐν περιπτώσει ἐπιθέσεως καὶ τέλος νὰ συνεννοηθοῦν μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Σοβιὲτ διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν διαπραγματεύσεων πρὸ τῆς ἐξεγέρσεως τῆς Ἀγγλικῆς κοινῆς γνώμης.

Τὰ Τουρκικὰ σύνορα

Τὸ Συμβούλιον συνεσκέφθη περὶ τοῦ maximum τοῦ περιορισμοῦ τῆς Τουρκίας, μὴ ἐπεκτεινομένης πέραν τῆς γραμμῆς Τσατάλτζας.

Ἡ Θράκη εἰς τὴν Ἑλλάδα

Οἱ «Τάϊμς» βεβαιοῦν ὅτι ὁλόκληρος ἡ Θράκη θὰ δοθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τί ἄλλο θὰ λάβωμεν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ

Ἡ «Ματὲν» βεβαιοῖ ὅτι, ἡ Ἑλλὰς θὰ λάβῃ μεταξὺ τῶν ἄλλων μερῶν τῆς Μικρασίας, τρεῖς καζάδες τοῦ βιλαετίου Προύσσης καὶ τὴν λωρίδα τῆς παραλίας τοῦ κόλπου Ἀδραμυττίου μέχρις 130 χιλιομέτρων βορείως τῆς Σμύρνης.

Σ. Ε. Λ. Τὰ 130 χιλιόμετρα βορείως τῆς Σμύρνης φθάνουν πέραν τοῦ Ἀδραμυττίου.

Δούζας

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚ ΚΩΝ)ΛΕΩΣ

11 Φεβρουαρίου

Ὁ Ἀγγλικὸς στόλος ἐν Κων)πόλει

Πρόγραμμα τῆς ἑβδομάδος

Αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις ἀποτελοῦσι, σὺν ἄλλαις, τὸ πρόγραμμα τῆς ἐν Κων)πόλει διαμονῆς τῆς πρώτης μοίρας μάχης τοῦ στόλου τοῦ Ἀτλαντικοῦ.

Τρίτη 11. Ἀπόβασις ναυτῶν καὶ ἀγημάτων καὶ περίπατος ἀνὰ τὸ Σταμπούλ. Τὴν νύκτα παίγνια προβολέων ὑφ᾽ ὅλων τῶν σκαφῶν.

Τετάρτη 12. Ἀπόβασις ναυτῶν καὶ ἀγημάτων μετὰ περιπάτου ἀνὰ τὸ Σκούταρι καὶ Χαϊδὰρ πασᾶ.

Παρασκευὴ 14. Ἡ πρώτη μοῖρα θὰ ἀναπλεύσῃ τὸν Βόσπορον μὲ τὰς μονάδας αὐτῆς ἐν παρατάξει μάχης. Ἀφοῦ φθάσῃ εἰς τὸν Εὔξεινον, ἡ μοῖρα θὰ ἐπαναπλεύσῃ καὶ θὰ ἀγκυροβολήσῃ εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεώς της. Τὴν νύκτα παίγνια προβολέων.

Κυριακὴ 16. Αἱ μουσικαὶ τῶν πλοίων ἡνωμέναι θὰ παιανίσουν εἰς τὸν κῆπον τῶν Μνηματακίων.

Δευτέρα 17. Ἡ πρώτη μοῖρα μάχης μετὰ τῶν καταδρομικῶν θὰ ἀναπλεύσωσι τὸν Βόσπορον μέχρις Εὐξείνου καὶ θὰ ἐπιστρέψωσι.

Ἡ σημερινὴ παρέλασις

Τὰ πεζοναυτικὰ ἀποσπάσματα τῆς α΄. Ἀγγλικῆς μοίρας τοῦ Ἀτλαντικοῦ, τὰ ὁποῖα εἶχον κάμει χθὲς τὸν στρατιωτικὸν των περίπατον εἰς Πέραν, ἀπεβιβάσθησαν σήμερον τὴν 9 1)2 π. μ. εἰς τὴν ξηρὰν διὰ τῶν ὁδῶν Σιρκετζῆ, προηγουμένης τῆς μουσικῆς, ἀνῆλθον διὰ τῆς πλατείας τῆς Ἁγίας Σοφίας μέχρι τοῦ Βιγιαζὴτ, ἐκεῖ δὲ ἀφοῦ ἀνεπαύθησαν ἐπί τι ἐπανῆλθον διὰ τῆς ἰδίας ὁδοῦ εἰς τὴν ἀποβάθραν, ὁπόθεν διεπεραιώθησαν εἰς τὰ πλοῖα.

Κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ ἄπειρον πλῆθος ἐθιᾶτο τὴν ἐπιβλητικὴν παρέλασιν.

Αὔριον θὰ γίνῃ παρέλασις ἐν Σκουτάρει.

Ἡ Τουρκικὴ ἀντιπροσωπεία

Ἡ «Βακήτ» πληροφορεῖται ὅτι ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς εἰρήνης ἀπετελέσθη ἀπὸ τὸν Τεβφὴκ πασᾶ καὶ τὸν Νεμπῆ βέην. Θὰ συνοδεύσωσιν αὐτὴν ὡς τεχνικοὶ σύμβουλοι οἱ βουλευταὶ Χιμὴτ καὶ Μουχτάρ, ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῶν Πολιτικῶν ὑποθέσεων Τεσὴν βέης καὶ ὁ νομικὸς σύμβουλος τῆς Πύλης Μουνὴρ βέης. Ὁ Ἀχμὲτ Ριζᾶ βέης δὲν θὰ ἀποτελέσῃ μέρος τῆς ἀντιπροσωπείας, ἀλλ᾽ ὁ Γκαλὴπ Κεμαλῆ βέης θὰ συνοδεύσῃ αὐτὴν ἐξ Εὐρώπης.

Ἡ ἀντιπροσωπεία θὰ μεταβῇ εἰς Εὐρώπην μὲ ἀπόλυτον πληρεξουσιότητα.

Ἡ Ὑψ. Πύλη μελετᾷ ἤδη τοὺς ὅρους τῆς Γερμανικῆς εἰρήνης, διὰ νὰ διατυπώσῃ τὰς ἐνστάσεις αὐτῆς.

Εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις βιβλιοπωλεῖον τοῦ Ι. Σιδέρη πωλοῦνται πρὸ ὀλίγου ἐκδοθέντα τὰ ἔργα τοῦ Δροσίνη. ***Φωτερὰ Σκοτάδια, Κλειστὰ Βλέφαρα, Ἀμαρυλλίς, Ἀγροτικαὶ Ἐπιστολαὶ*** καὶ ὁ ***Μπαρμπαδῆμος***, τὸ καθένα δρ. 5. Οἱ ἐμβάζοντες τὴν ἀξίαν θὰ ἔχουν ἀμέσως οἱονδήποτε τῶν ἀνωτέρω ἢ καὶ ἄλλων ἔργων ἐκδόσεως τοῦ αὐτοῦ βιβλιοπωλείου, ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν. 2—3

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐπὶ τῇ θανατώσει τοῦ Κολτσὰκ

Παρίσιοι 10.—Τὴν Κυριακὴν ἐτελέσθη μνημόσυνον ἐν τῇ Ρωσσικῇ ἐκκλησίᾳ ἐπὶ τῇ θανατώσει τοῦ Κολτσάκ.

Ἰαπωνικὸς στόλος ἐν Μασσαλίᾳ

Μασσαλία 10.—Ἡ Ἰαπωνικὴ ναυτικὴ μοῖρα κατέπλευσεν εἰς Μασσαλίαν.

Ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῶν Γαλλικῶν ναυτικῶν καὶ πολιτικῶν Ἀρχῶν.

Σύνορα τῆς Ἀρμενίας

Παρίσιοι.— Ὁ ἐν Λονδίνῳ ἀνταποκριτὴς τῆς «Ματὲν» κ. Ζίους Βάϊν τηλεφωνεῖ εἰς τὴν ἐφημερίδα του ὅτι αἱ δύο τελευταῖαι συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου τῶν τριῶν Πρωθυπουργῶν ἀφιερώθησαν εἰς τὴν συζήτησιν τῶν συνόρων τῆς Ἀρμενίας καὶ τοῦ ζητήματος τῆς Κιλικίας.

Ὁ Γάλλος ἀνταποκριτὴς βεβαιοῖ ὅτι τὰ σύνορα τῆς Ἀρμενίας ἐκανονίσθησαν ἤδη ὁριστικῶς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Πρωθυπουργῶν καὶ κατὰ τρόπον εὐνοϊκὸν διὰ τὴν νέαν Ἀρμενικὴν Δημοκρατίαν.

Προσθέτει δὲ ἐν τέλει ὅτι τὰ ἐδάφη τὰ συνορεύοντα πρὸς τὴν νέαν Δημοκρατίαν θὰ περιληφθῶσιν ἐντὸς τῶν συνόρων τοῦ σχηματισθησομένου νέου Ἀρμενικοῦ Κράτους.

Οἱ «Τάϊμς» βεβαιοῦν, σχετικῶς μὲ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῶν Πρωθυπουργῶν διὰ τὴν Ἀρμενίαν, ὅτι ἡ νέα Ἀρμενικὴ Δημοκρατία, τῆς ὁποίας πρωτεύουσα θὰ εἶνε τὸ Ἐριβάν, θὰ περιλαμβάνῃ ὁλόκληρα τὰ δύο Ἀρμενικὰ βιλαέτια τῆς τέως Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ὀξεῖα κρίσις ἐν Ἀμερικῇ

Λονδῖνον. — Αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν τηλεγραφήματα ἐξ Οὐασιγκτῶνος, βεβαιοῦντα ὅτι ἐξαιρετικῶς ὀξεῖα πολιτικὴ κρίσις ἐσημειώθη κατὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Τὴν κρίσιν ταύτην προὐκάλεσαν αἱ κατηγορίαι τοῦ Οὐΐλσων κατὰ τοῦ Λάνσιγκ περὶ ὑπερβασίας καθηκόντων, αἱ ὁποῖαι χαρακτηρίζονται ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανικοῦ πολιτικοῦ κόσμου ὡς ἄδικοι καὶ ἀστήρικτοι.

Αἱ ἐφημερίδες σχολιάζουν δυσμενέστατα τὴν στάσιν αὐτὴν τοῦ Προέδρου Οὐΐλσωνος, διὰ τὸν ὁποῖον λέγουν ὅτι ἤρχισεν ἐκτρεπόμενος τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας του καὶ ἔχων τάσεις φεουδαρχικάς.

Ἀναμένονται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν παραιτήσεις καὶ ἄλλων ὑπουργῶν αἱ ὁποῖαι θὰ προκαλέσουν κυριολεκτικῶς πολιτικὸν χάος εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Τὸ Πρακτορεῖον «Ἐξτσαίηντζ» λαμβάνει ἀφ᾽ ἑτέρου τηλεγράφημα ἐξ Οὐασιγκτῶνος, βεβαιοῦν ὅτι ἡ μεγάλη πλειονοψηφία τῶν γερουσιαστῶν καὶ τῶν βουλευτῶν εἶνε ἐναντίον τῆς στάσεως τοῦ Οὐΐλσωνος.

Καὶ ἐξ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ὑπουργῶν του οἱ περισσότεροι κατακρίνουν τὸν Οὐΐλσωνα καὶ παρατηροῦν ὅτι ὁ Λάνσιγκ οὐδέποτε ὑπερέβη τὰ ἐκ τοῦ συντάγματος δικαιώματά του.

Τὰς ἐργασίας σας εἰς τὸν «Ἐλ. Λόγον»